

POJĎ TROCHU SE PROJDEM
TAM, KDE TO FIČÍ,
POJĎ TROCHU SE PROJDEM
OMRKNEM TO Z VENČÍ

Autor: Detail

12. 11. Benedikt, Benedikta

Přejeme vše nejlepší!
Přejeme ti Benedikte,
radost, že jo, jasně vidíte.
Spolu s naší Benediktou,
oslav, teď přímo jistou.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.

**Upozornění: Počkáme,
až budeme na šlupky,
pak půjdeme.**

Kalindář

- 15. 11. se koná akce **Nájezd 666, aneb 14 let Nájezdu**. Vystoupí: ВЕЧНАЯ РЕБЕЛИЕ a PRASKLEP. Vydání speciálního Nájezdu č. 666. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 22. 11. se koná **23 vinyl mejdan v Zahradě**. Support: KONFIRMAT SS, vizuály: STUDIO NÁJEZD. Přineste si LP desky, naučíme vás DJovat. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 28. 11. se koná **Promítání záznamu z Karnevalu marnosti**. Vystoupí: DETAIL PÍSNÍČKÁŘ, SOUSED čtení a další. Barrande klub (Ježkova 8, P-3), start 18:00, vstup: dobrovolný
- 29. 11. se koná **14. Underadvent**.

Obrazek týdne: Univerzální dobíječka

Elektricky exhibují: KOČKOLIT, MACAVERIUS SOCIETY, PIGSTYLE, HOLOMRÁZ. Kde: Jedličkovy lázně (Černošice Mokropsy), kdy 18:00, vstup: dveřmi, pak kdo ví?

- 19.12. se koná tradiční **Maškarní mejdan v Zahradě**, téma: „Ze života hmyzu“. Vystoupí: KOČKOLIT, TLAKY DO UŠÍ, ВЕЧНАЯ РЕБЕЛИЕ. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

Recenze, Club Cream, Šanghaj, CN

V klubu Cream se konalo vystoupení mladých indie/post/math-rockových kapel, Reclock (reclock.bandcamp.com), Abstract Abstract (?) a Zhu You Hui (zhuyouhui.bandcamp.com) a redakce Nájezdu (tedy alespoň její dočasně detašovaný korespondent) byla u toho. Korespondent týden jezdil po Číně a jediná živá hudba, kterou potkal, je toliko jen parkový pop. Ten funguje tak, že si místní kdekoliv v libovolném parku nebo i na ulici pustí miniaparaturu s podkladovou hudbou, a do toho tklivě zpívají, zcela ignorující to, zda kolemjdoucí poslouchají či ne (většinou ne). To je samo o sobě dobrý koncept, který bych rád viděl i na západě, problém je ve volbě muziky - potkal jsem pouze čínské pop-dojáčky, tklivě pábící zřejmě o tom, že budoucnost cukrové vaty je nejistá. Když se tedy v Šanghaji, nejkosmopolitnějším čínském městě, které počtem obyvatel

přečísluje celou naši bohémskou kotlinu 2.5x tolik, naskytla možnost navštívit jeden ze dvou skutečných rockových koncertů, které se v sobotu konají, musí se poslechnout srdce a jít.

Klub Cream je blízko ná březí řeky Chuang-pchu, dělíci Šanghaj na dvě poloviny, o kilometr jinde než ho stránka smartshanghai.com umísťuje, ale naštěstí mapy Baode dávají správnou polohu. Zaplatil jsem 120 yuanů za vstup (pro přepočítání na Kč vynásobíte zhruba třemi) a ocitl se v od pohledu sympatickém podzemním klubu s punkovou/hipsterskou

vizáží, který si ovšem na nic nehraje. Točí japonské Asahi za 40 yuanů, za pivo z pípy je to zde dobrá cena, není čas na hrdinství, chutná. První kapela Reclock již hraje, v pomalejším meditativním psychedelickém rytmu vrší čtyřakordové melodické zvukové stěny, echem se nešetří, hudba graduje a poté se zase uvolňuje. Je ještě trochu patrný vliv čínského popového písničkářství, ale jinak jde o hudebně kvalitní a řemeslně výborně odvedenou práci. Obzvláště oceňuji um půvabné basistky, ale nikomu z kapely nemohu nic vytknout. Po půlhodině kapela skromně končí za nepříliš intenzivního potlesku, přídavek se nekoná, na baru objednávám další Asahi a hledám záchod - ten ovšem v klubu není, je třeba vylézt a jít veřejným bludištěm chodeb. Na baru mě oslovuje krásná návštěvnice, která umí anglicky (to je dost vzácnost, i to že mě oslovuje kráska, i to že v Číně někdo dobře hovoří

anglicky), těším se, že si popovídáme, jen sháním papír a tužku abych mohl zaznamenat dojmy (přeci jen reportáž pro Nájezd má přednost), ale k mému překvapení ani ne za 10 minut po konci prvního koncertu začíná další kapela, Abstract Abstract, tak se musí jít poslouchat. Zvuková zkouška se nekoná (ani před poslední kapelou), zvuk je přesto výborný, výkonná aparatura ozvučuje prostor perfektně.

Abstract Abstract vystupuje ve složení (ženský) vokál, dvě kytary, baskytara, klávesy, bicí, ostatně jako všechny kapely večera. Hrají pozitivněji naladěný indie-rock, skladby jsou nápadité, pestré, neprvoplánové a zároveň chytlavé, opět bezchybně nacvičené i podané. Velkou roli hrají klávesy a kytara. Nečetné publikum (odhaduji 30 lidí, z toho je ovšem tak polovina z kapel) se pohupuje do rytmu a nechává se unášet náladovou hudbou. Oproti koncertům u nás na první pohled udeří do očí, že nikdo nepije pivo (pokud nepočítáme redakci Nájezdu), maximálně trochu ucucává z plastových kelímků, ani nikoho nevidím balit zelenou kouřivou drť (tato forma relaxace a intimnějšího se napojení na zvuk se zde ošem postihuje přísněji než u nás).

Abstract Abstract končí svůj set, a opět, než objedná další pivo a proberu se merchem, v podstatě začíná poslední kapela. Přebírá si výbornou kytaristku z předchozí kapely, a rozjíždí parádní, našlápnutý, technicky náročný post/math-rock, opět s psychedelickými prvky, spousta zvratů a překvapení, přesto velmi chytlavé a atmosférické. Škoda, že v merchi nemají žádný hudební nosič. Bubeník s nadhledem vede kapelu složitými rytmy, některé až technotanečně našláplé pasáže (které si redakce Nájezdu užívá) nepředvídatelně střídá s uvolněnými momenty, na chvílku

nechá vydechnout, aby zase udeřil. Tajuplná frontmanka používá zastřený hlas jako další nástroj, a vstupuje i s šamanským bubnem a různými chřestidly. Propojuje novou hudbu s prastarým mystičnem uvnitř každého z nás, zážitek je o to silnější.

Jak už se zde zdá být pravidlem, jak náhle kapela začala, tak skončila, po písničce najednou hudebníci sundávají nástroje, potlesk, který by mohl být i větší, kapela se skromně balí a opět bez přídavku odchází. Koncert skončil.

Je jedna hodina v noci a těším se, že konečně bude prostor pro společenskou část večera a čas pořádně se seznámit se s ostatními. Ale k mému údivu odchází nejen kapela, ale během deseti minut i naprostá většina návštěvníků (loučí se se mnou i krásná návštěvnice). Poděkuji tedy v rychlosti alespoň částečně kapele a provoznímu klubu Charliemu a odcházím také po nočních nábrežích malinko sychravé, ale přesto příjemně vlhého Šanghaje na noční grilované špízy, pivo a spát.

Závěrečné dojmy? Kapely, zvuk i klub parádní, je vidět, že Číňané to umí i technicky i srdcem, když mají volnost. Překvapuje mě, že po koncertě se prostě odešlo, tak trochu jak kdyby si kapely jen ukázaly, jak hrají, a hotovo. Přitom Reclock přijeli až z Hangzhou, což je velmi příjemné město asi 200 km od Šanghaje. Každopádně doufám, že izolované hudební ostrůvečky časem vyrostou v pořádnou a zajímavou subkulturní scénu. Díky klubu Cream za to, co dělá, a kapelám za parádní zážitek!

TDV

KVÍZ: Poznej české město

VRAK SYNA